

คิดต่างเชิงเปลี่ยน คิดบวกเชิงสดใส

ความคิดที่ ออกแบบได้

สาโรจน์ มณีรัตน์

เปิดวิถีทางสร้างสรรค์งาน และวิธีจัดการปัญหา
จากพลงานและวิถีเชิงของบุคคลสำคัญหลากหลายวงการ

ຕົວອຢ່າງ

ຕົວອຢ່າງ

ความคิดที่ออกแบบได้

สาวรจนา มนีรัตน์

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน 2551

ชุดสารคดี

ความคิดที่ออกแบบได้ • สาวิจันน์ มณีรัตน์ เขียน

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, ธันวาคม 2551

ราคา 145 บาท

ข้อมูลทางบรรณาธิการ

สาวิจันน์ มณีรัตน์

ความคิดที่ออกแบบได้ กรุงเทพฯ : มติชน, 2551.

192 หน้า.

1. การพัฒนาตนเอง I. ชีวิตเรื่อง

158.4

ISBN 978 - 974 - 02 - 0253 - 0

ตัวอย่าง

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศรีสุวรรณ • ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ประยศ คงเมือง
- บรรณาธิการบริหาร : สุกัญญา บุญปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศิริพงษ์ วิทยวิจัย
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ : กิตติธรรม เพ็งเศษ • ผู้ช่วยบรรณาธิการ : สุภاشย ลักษิตสุขารธรรม
- พิธีกร/ผู้อ่าน : คริสตัล ปานสีดา • คอมพิวเตอร์กราฟิก : ปณพ พ่อเนื้ออม
- ออกแบบปก-ศิลปกรรม : ดาวรุ่งศักดิ์ ทรงเดช • บรรณาลงพื้นที่ : กมลพิทย์ ถนนกุรุจุ่งเรือง

สำนักพิพิธภัณฑ์ • www.matichonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : 12 ถนนเทศบาลนฤমล ประเทศไทย 10900

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 1335 โทรสาร 0-2589-5818

แม่พิมพ์สีขาวดำ : กล่องน้ำพิสี บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมล ประเทศไทย 10900

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 2400-2402

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปริมาเกตที่ 27/1 หมู่ 5 ถนนสุขาภิบาล 2 ตำบลบางปูด อำเภอ讴เกิด นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2584-2133, 0-2582-0596 โทรสาร 0-2582-0597

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทนานาดี จำกัด (ในเครือมติชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมล ประเทศไทย 10900

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3305, 3306 โทรสาร 0-2580-0558

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co.,Ltd. 12 Tethsabannarueman Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

สารบัญ

ตัวอย่าง

คำนำสำนักพิมพ์

คำนำผู้เขียน

7

9

มองชีวิตอย่างเข้าใจ	15
จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง	19
เปลี่ยนใจก่อนเปลี่ยนแปลงตัวเอง	25
แปรรูปความฝันให้กลายเป็นความจริง	29
คิดอย่างตระวันตก ปฏิบัติอย่างตระวันออก	33
โลกจะกลมหรือแบนอยู่ที่คิด	39
พลังฝีมือ-วิถีฝีมือ	45
แพ้เพื่อชนะ	49
คิดเชิงนวัตกรรม	55
ชีวิตคืออาการชาติ	61
ผู้สร้างตำนานธนาคารคนยก	67

คิดแบบต่อยอดธุรกิจ	73
ส่วนผสมที่ลงตัว	79
ประเทศไทยในยุคผนึกกำลังชี้นำให้ผล	85
ทางออกที่สมประโยชน์	91
คิดเพื่อแก้เกม	97
การสร้างภูมิปัญญาของ “มนูญ”	103
เรียนรู้การสร้างคนจาก “ใจໃใจ”	107
ภาวะผู้นำ	113
ความไว้วางใจของผู้นำ	117
สอนลูกให้คิดเป็น	121
เรียนรู้งานประพันธ์	127
“ฝูงมนูษย์”	133
งานเชื่อมที่ออกแบบได้	139
แม่จะสายแต่ยังดีกว่าไม่ทำเลย	145
ชีวิตนั้นสวยงามเสมอ	151
ภาษาเครื่องประดับ	157
ถอดรหัสลับจากธรรมชาติ	163
ข้างที่ต้องเลือกบันลอกใบนี้	169
ความเต็มและความพร่อง	173
ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนูษย์	179
เราต่างหากเป็นผู้ลิขิตชีวิต	185

คำนำสำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

จุดเริ่มต้นสำคัญสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานและวิธีจัดการกับปัญหาคือ “ความคิด” ซึ่งนอกจากความรู้และข้อเท็จจริงเป็นรากฐานเบื้องต้นสำหรับความคิดแล้ว

“มุมมอง” เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะในเรื่องเดียวกัน ต่างคนย่อμมต่างมุมมอง เช่น

โรคร้ายที่รักษาไม่หาย-คนหนึ่งคิดว่าทำไม่ดูแลเองช่างโชคร้าย เหลือเกิน อีกคนหนึ่งเห็นโอกาสที่จะทำประโยชน์อย่างเต็มที่กับเวลาที่เหลือ

สภาพอันมีดินดายตามคำคืนกลางป้าเข้า-คนหนึ่งหาดกลัวว่าจะมีสิ่งเร้นลับปรากฏภัย อีกคนกลับเชื่อชุมบรรยายกาศอันสงัดเยือกเย็นอย่างสบายนิ่ม

ฯลฯ

ด้วยเหตุนี้จึงได้ขอสรุปเกี่ยวกับมุมมองว่า เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความคิดและวิธีชีวิตของแต่ละบุคคล การมีมุมมองในแง่ลบจะล้อมกับปัญหา

อาจนำชีวิตไปสู่ทางตัน แต่ในทางกลับกัน ถ้ามีมุ่งมองที่แจ่มใส ย่อมเป็นทางออกให้ชีวิตผ่านพ้นอุปสรรคปัญหาได้อย่างราบรื่น

สาโรจน์ มณีรัตน์ นักเขียนและนักเข้าร่วมมากประสบการณ์ เสนอความรู้เชิงบวกและการคิดต่าง จากชีวิตและผลงานของบุคคลสำคัญในแต่ละสาขาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นนักธุรกิจ นักเขียน นักวิทยาศาสตร์ ศิลปิน นักกีฬา นักประชาร্য ฯลฯ

แต่ละเรื่องราวผู้เขียนได้แสดง “วิธี” และแจกแจง “วิธี” แห่งมุ่งมองขันสร้างสรรค์ ทั้งเม้มุ่งเฉียบคม เปิกบานแจ่มใส และสงบนิ่ง ให้ผู้อ่านนำไปใช้ต่ออยอดความคิดได้อย่างหลาภหลาย

“ความคิดที่ออกแบบได้” จึงเป็นเสมือนประตูสู่ “ชีวิตที่ออกแบบได้”

แบบได้

สำนักพิมพ์มติชน

คำนำพูดเปียบ

ตัวอย่าง

เพราจะเชื่อว่าความคิดของมนุษย์ที่อุบัติขึ้นมาบนโลกในนี้ ไม่ว่าจะเป็นความคิดเชิงบวกหรือเชิงลบ ล้วนก่อเกิดจากมุมมอง ทัศนคติ และประสบการณ์มาก่อนทั้งสิ้น

บางครั้งเป็นประสบการณ์ตรง

บางครั้งเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

บางครั้งอาจถูกซึ่มซับผ่านคำบอกเล่า เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ตัวหนังสือ หรือแม้แต่ภาพจากโลกแห่งเซลลูลาร์ หรือดิจิ托ลรูปแบบต่างๆ

ซึ่งผมเองก็ซึ่มซับผ่านสิ่งเหล่านี้มาก่อนเหมือนกัน

จนมีความเชื่อว่า สิ่งที่มนุษย์คิด สิ่งที่มนุษย์ประพฤติ ปฏิบัติ หรือสิ่งที่มนุษย์เขียน หรือรังสรรค์ขึ้นมา ซ่างเป็นความคิดที่ออกแบบฯได้จริงๆ

หมายความว่าเป็นความคิดที่ถูกคิดมาก่อน แล้วค่อยนำมาสร้าง สร้างจนเกิดเป็นภาพจริง

เสรีอ่อนริบ
หรือพยายามทำให้เกิดเป็นรูปธรรมในวันนึง
โดยมีตัวละครต่างๆ ที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้ คือเป็นเพื่อนที่ให้
กำลังใจตลอดเวลา

บางครั้งตัวละครอาจมาจากทวีปอเมริกา บางครั้งตัวละคร
อาจมาจากทวีปยุโรป หรือบางครั้งตัวละครอาจมาจากทวีปเอเชีย
รวมถึงความคิดที่หยังไม่ค่อยถึงของผู้ด้วย
จนทำให้เกิดความคิดว่า แรกเมื่อตั้งชื่อคลัมเบิร์ “ความคิดที่ออก
แบบได้” เพื่อเขียนลงในหนังสือพิมพ์มติชนรายวันฉบับวันอาทิตย์
แห่งแรกคือต้องการถ่ายทอดเฉพาะความคิดของคนที่รังสรรค์ผลงาน
ต่างๆ ขึ้นมา

ซึ่งมีทั้งมีชื่อเสียงบ้าง ไม่มีชื่อเสียงบ้าง
แต่เอาเข้าจริงความคิดมันกลับถูกออกแบบไปได้จริงๆ คือเริ่ม
คิดว่าไม่จำเป็นแล้ว ที่จะต้องนำเสนอแต่ความคิดของคนที่มีชื่อเสียง
หรือไม่มีชื่อเสียงเพียงอย่างเดียว
แต่เป็นความคิดของครรภ์ได้ ที่เมื่ออ่านแล้วสามารถนำไปประ
ยุกต์ใช้กับชีวิตได้

ฉะนั้น จะเห็นว่าในข้อเขียนทั้งหมดจึงมีความหลากหลาย บาง
ครั้งพูดถึงแก่นแท้ทางความคิดของมนุษย์ บางครั้งพูดถึงเรื่องราว
ของอารมณ์และความรู้สึก

สัจธรรมของชีวิต
กิเลส และตัณหา
ที่ล้วนแต่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถออกแบบไปได้ในแบบฉบับที่ควร
จะเป็น ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์บนโลกใบนี้ ที่มีทั้งด้านมีดและ
ด้านสว่าง

มีลับ มีบวก

มีล้ม และมีลูกขึ้นยืน

โดยขึ้นอยู่กับแต่ละคนแล้วว่า จะเลือกลงได้ไปปรับใช้กับชีวิตตัวเอง เพราะผู้เขียนทำหน้าที่เพียงสะพานเชื่อมทางความคิดเท่านั้น นอกเหนือจากนั้น คงขึ้นอยู่กับมุมมอง ทัศนคติ และต้นทุนของแต่ละคน ว่าจะมีประสบการณ์ชีวิตใดใช้ในเพียงใด เพราะอย่างที่ทราบ มนุษย์คนหนึ่ง กับมนุษย์คนหนึ่ง ย่อมมีรากที่แตกต่างกัน

การดำรงชีวิตแตกต่างกัน

การใช้ชีวิตแตกต่างกัน

และมุมมองต่อความสุขและความทุกข์แตกต่างกัน

ถึงกระนั้น เมื่อเข้าสู่จัดตัวเอง ค้นหาตัวเองเจอ และรู้เป้าหมายของชีวิตว่าจะดำเนินต่อไปอย่างไร เข้าก็จะค้นพบคำตอบของว่า การที่มนุษย์คุบตัวขึ้นมาบนโลกใบนี้ เข้าไม่ได้อยู่เพียงเพื่อตัวเองเท่านั้น

ต้องอยู่เพื่อคนรอบข้างด้วย

เพราะคนรอบข้างทำให้เราเป็นเรา

เพราะคนรอบข้างสามารถสร้างเสียงหัวเราะและน้ำตา รวมทั้งยังสร้างอะไรออกมาอย่างมาก ที่ล้วนแต่ทำให้เรามีพลังในการทำงานมากขึ้น

ฉะนั้น คุณประโยชน์ของหนังสือเล่มนี้ จึงไม่เพียงเป็นสมุดโน้ตเพื่อนในยามทุกข์และยามสุข หากยังเป็นสมือนมิตรแท้ที่พร้อมจะยืนเคียงข้างผู้อ่านเสมอ

เพราะทุกบริบทที่นำมาตีพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้ ล้วนต่างได้รับแรงบันดาลใจจากหลาย ๆ ส่วน หลาย ๆ สถานที่ และหลาย ๆ บุคคล ซึ่งล้วนแต่ทำให้เกิดภาพเสมือนจริงอย่างที่เห็นในขณะนี้

ฉะนั้น จึงต้องขอขอบคุณมา ณ ที่นี่ด้วย

แต่ที่ต้องขอบคุณเป็นพิเศษคือผู้อ่าน เพราะหากไม่มีผู้อ่านหนังสือเล่มนี้คงเป็นเพียงเศษชากอักษรที่ไม่มีค่าอันใดเลย

ดังนั้น จึงอย่างให้ผู้อ่านทุกท่าน จงมีความสุขต่อการอ่านหนังสือ

ເລີ່ມນີ້ ແຕ່ດ້າວ່ານແລ້ວໄນ໌ໄດ້ຮັບຄວາມສຸຂະກໍອປະໂຍ້ນໄດ້ ເລຍ ຜູ້ເຂົ້າໃຈ
ຂອນຮັບຜິດເຕີເພີ່ມຜູ້ເຖິງ

ສາຣອນ ມະນີຮັດນີ້

saroJ_maneerat@hotmail.com

ຕ້ວອຍ່າງ

ความคิดที่ออกแบบได้

สาวรุจนา มนีรัตน์

ຕົວອະນຸຍາກ

มองเชิงต่อต้านอย่างเข้าใจ

คนเราทุกวันนี้ชอบปล่อยชีวิตตัวเองล่องลอยไปกับบรรยายกาศโดยไม่คิดว่าแท้จริงแล้วการที่ชีวิตหนึ่งกำเนิดขึ้นมา จะต้องมีหลักไม่ร้ายในการเดินทาง

อายุ 30 ปี จะต้องเป็นแบบหนึ่ง

อายุ 40 ปี จะต้องเป็นแบบหนึ่ง

หรืออายุ 50 ปี ก็จะต้องเป็นอีกแบบหนึ่ง

ซึ่งเรื่องนี้แม้จะไม่ใช่สูตรสำเร็จของครุฑายคน แต่ในความเป็นจริง การเดินทางของชีวิตจะต้องมีเป้าหมาย จะต้องหาคำตอบให้ได้ว่า การที่เรากำเนิดขึ้นมา จะต้องทำอะไรบ้าง

เพื่อครุฑายคน

หรือเพื่อคนรอบข้างอย่างไร

มนุษย์ทุกวันนี้มีมองหลักไม้ร้ายของชีวิตไปหลายแบบ บ้างมองถึงความสำเร็จ การมีชื่อเสียง เงินทอง หรือบ้างมองไปที่วัตถุ ที่จะต้องพยายามให้ได้ครรภ์เหมือนคนอื่น

ขณะที่อีกหลายคน ไม่แม้แต่จะต้องการอะไร ขอให้มีความสุข

กับที่ลิ้งทำอยู่ เป็นอยู่ โดยไม่สนใจว่าสิ่งที่ตัวเองทำนั้นสังคมจะเห็นหรือไม่เห็น

ถูกยอมรับ หรือไม่ถูกยอมรับ

ขอเพียงให้ได้ทำเท่านั้นเป็นพอก ชึ้งมองเดินฯ เนื่องคนเข่นนี้ ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่อยากที่จะก้าวไปข้างหน้า

หรือเป็นคนดื้อยชา

แต่ในความเป็นจริง ถ้ามองอย่างเข้าใจในวิธีคิดและตัวตนของเข้า จะเห็นได้อย่างหนึ่งว่า คนเข่นนี้เหละคือคนที่เข้าใจตัวเองดีที่สุด

รู้ว่าตัวเองชอบอะไร ไม่ชอบอะไร

รู้ว่าทำสิ่งไหน ตัวเองจึงจะมีความสุขที่สุด

ในปัจจุบันคงต้องยอมรับความจริงกันอย่างหนึ่งว่า คนประเภทนี้ ค่อนข้างมีน้อยในสังคมไทย รวมถึงสังคมโลกด้วย ทั้งนี้ เพราะวัตถุ รอบกายทั้งมวล ต่างไม่เอื้อให้คนหยุดกับชีวิตตัวเองได้

จนทำให้วิตล่องลอยไปหาความสุขในมิติต่างๆ

ซึ่งบางครั้งเจ็บปวด บางครั้งทนทุกษ์ และบางครั้งก็ต้องเบกหนี้ สินมากราม เพื่อที่จะให้คนอื่นเห็นว่าตนมีความสมบูรณ์พูนสุขกับวัตถุ ที่อยู่รายรอบตัวฉัน

“มาร์ติน ไซเดกเกอร์” นักปรัชญาชาวเยอรมันบอกว่า ถ้าอยากรู้ว่า “ชีวิตในปัจจุบัน” หรืออยากเข้าใจตัวเอง เข้าใจโลกเราวันนี้ ต้อง ย้อนกลับไปค้นหาคำตอบในประวัติศาสตร์เมื่อ 2,500 ปีก่อน

คำตอบดังกล่าวอาจไม่ใช่คำตอบสำเร็จลุล แต่เป็นคำตอบที่หมาย ถึงการสืบสานราเรื่องให้รู้ว่าก็ต้องวิธีคิด หรือแสวงหาคำตอบจาก ประสบการณ์ จากเหตุผล แทนคำตอบจากตำนาน หรือเรื่องราวของ เทพเจ้าที่เล่าขานกันมาก่อนหน้านั้น

ผลตรงนี้ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับปรัชญากรีกของโลกตะวันตก หาก ยังเกี่ยวข้องกับลัทธิขึ้นจือ เล่าจือ และพุทธปรัชญาของโลกตะวันออก

ด้วย

ที่สอนคนให้เข้าใจชีวิตอย่างแท้จริง

นวนิยายเรื่อง “โลกของโซฟี” ที่มีผู้เขียนคือ “โยสตัน กอร์เดอร์” ก็เป็นเหมือนอีกคำตอบหนึ่งที่เชื่อมโยงให้คนอ่านเข้าใจชีวิตอย่างแท้จริง เพราะเนื้อหาของนวนิยายพุ่งเป้าไปที่การตั้งคำถามกับชีวิตในหลายแง่มุม ซึ่งแม้อาจจะไม่มีคำตอบที่ชัดเจน แต่อย่างนั้นอยู่ก็ทำให้คนอ่านรู้สึกได้ว่า เข้าต้องหัดตั้งคำถามกับชีวิตตัวเองบ้าง

ไม่ใช่ปล่อยให้ล่องลอยไปอย่างไม่มีแก่นสาร

ทั้งนี้ เพราะสภាពแวดล้อมของมนุษย์ถูกเคลื่อนไปด้วยกิเลส ตัณหา และราคะ จนทำให้มนุษย์ไม่สามารถแยกแยะได้ว่า อะไรคือของจริง?

หรืออะไรคือมายา?

ในหนังสือ “โลกของโซฟี” มีอยู่ตอนหนึ่งที่ผู้เขียนเขียนบอกว่า ถ้าความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้รับการตอบสนองจนครบถ้วนแล้ว ยังมีอะไรอีกใหม่ที่ทุกคนต้องการ

“นักปรัชญาคิดว่ามี พากเขาเชื่อว่ามนุษย์ไม่สามารถอยู่ได้ด้วย ข้าวเพียงอย่างเดียว แต่ตอนนี้ทุกคนต้องการอาหาร ทุกคนต้องการความรักและการเอาใจใส่ดูแล แต่ยังมีอย่างอื่นอกเหนือไปจากนั้น อีกที่ทุกคนต้องการ นั่นคือคำตอบว่าเราคือใคร และทำไม่เราจึงมารอยู่ที่นี่”

มองเผินๆ เมื่อันเป็นเรื่องนามธรรม แต่ในความเป็นจริง ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อไปถึงผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนให้รู้จักขอบเขตและหัดตั้งคำถามกับตัวเอง

เพราะผู้เขียนเชื่อว่าโลกของเด็กมีข้อสงสัยมากmanyที่อยากจะรู้ อยากรู้ค้นหาคำตอบ แต่สำหรับผู้ใหญ่ ที่ชีวิตถูกเคลื่อนไปด้วยสารพิษ ประสบการณ์มากมายที่ล้วนหัมห่ำร่างกายและความคิดของเข้า จน

ทำให้มองไม่เห็นว่า ทำไม่เราถึงต้องมาใส่ใจในชีวิตมากนัก
แค่ทำวันนี้ให้ดีที่สุด
ทำพรุ่งนี้ให้ดีกว่าวันนี้
แค่นั้น คงพอเป็นคำตอบแล้วกระมัง ที่จะทำให้ชีวิตเดินต่อไป
ได้ หรือเดินไปสู่เป้าหมายอย่างที่ตั้นเองต้องการ ไม่ว่าจะสุขหรือ
ทุกข์ ประสบการณ์ที่ผ่านมา คงเป็นเกราะป้องกันชีวิตชนได้
และคงทำให้ผ่านเรื่องร้ายๆ ไปได้
สำหรับบางคน ไม่ผิดหรอกที่เข้าคิดและทำเช่นนั้น แต่สำหรับ
อีกหลายคน คนที่ไม่สามารถนำประสบการณ์ชีวิตมาปรับใช้ล่ะ เขาจะ
เป็นอย่างไร
ดำเนินชีวิตอย่างไร?
ก็อย่างที่เราฯ ท่านฯ พบเห็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์นั่นละ ท้าย
ที่สุดเขาก็หาทางออกด้วยการฆ่าตัวตาย
หรือทำร้ายผู้อื่น
 เพราะฉะนั้น จึงอยากจะบอกว่า ไม่ว่าชีวิตจะสุขหรือทุกข์ มีหรือ
จน ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จ เราในฐานะมนุษย์
คนหนึ่ง คงต้องเริ่มหัดที่จะตั้งคำถามกับตัวเองบ้าง
ว่าเรา mimic อยู่ ณ วันนี้ เพื่ออะไร?
หรือเพื่ออะไร?

โดยเฉพาะคนหนูม-สาว ที่ปล่อยชีวิตล่องลอยไปกับบรรยายกาศ
ต่างๆ โดยไม่สนใจว่าคนที่อยู่รอบกายจะรู้สึกอย่างไร
ชีวิตออกแบบได้เสมอ
ความคิดก็ออกแบบได้เช่นกัน
ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับแต่ละคนแล้วว่าจะออกแบบชีวิตและความคิด
อย่างไร ที่จะทำให้ชีวิตของตัวเองเดินไปตามหลักไม้ล๊อกที่ต้องการ
เพราะชีวิตอยู่ในมือคุณแล้ว